

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Petrecerea Mea cu voi în cuvânt, s-o așteptați, și apoi s-o lucrați peste voi, copii ai venirii Mele. Amin. Dacă Eu n-aș veghea mereu cu cuvântul peste voi, voi ați cădea din veghe, iar iubirea v-ar adormi, și Eu aș suferi adânc. Când văd că voi sunteți slabi sau îndurerați, sau când grijile vă biruiesc iubirea și puterea și sănătatea care-Mi face Mie bine în voi ca să lucrez cu voi peste pământ, Eu atunci sufăr adânc, și vin și suflu peste voi cu cuvântul înviorării, că n-are cine să mai sufle peste voi, fiilor. Toți așteaptă de la Mine și de la voi, iar pe voi n-are cine să vă întărească pentru Mine, iar Eu sufăr în voi jertfîndu-Mă cu puterea din voi, cu lucrul Meu din voi peste pământ și peste poporul pe care-l am aproape cu voi ca să Mă sprijin cu el pentru planul Meu. Mă așez mereu să-l cresc pe fiul acestui popor și să-l desăvârșesc și să-l fac mare ca să simtă greul Meu cel de peste voi și să vă întărească și el duhul și puterea, numai să vrea să aibă și să dea, că pe voi n-are cine să vă întărească pentru Mine. Dar Eu pe voi și pe poporul Meu cel nou cu care Mă sprijin, și pe toți cei care se nasc și cresc ca și voi, și pe toți cei ce se vor naște prin acest cuvânt de înviere, vă învăț izvorul tămăduirilor. Amin.

Învățătura de viață și dragostea pentru ea este cea mai mare tămăduire, fiilor. Dau acest izvor la tot omul care se apleacă să bea de la Mine, că Eu cu dragostea cea veșnică îl înconjur pe om și îl învăț cu ea, și îl chem la ea, ca să se tămăduiască de el însuși omul și să Mă așeze pe Mine în el cu smerenia Mea care dă oamenilor mântuirea, căci vai celui ce are nume mai mare decât viața lui și fapta ei! Cine are smerenie, acela fuge de numele lui și Îmi dă Mie fapta lui, cu smerenie. Nu și-o dă lui, ci Mi-o dă Mie. Amin.

De aceea vă învăț Eu pe voi învățătură tămăduitoare, că vreau să aibă omul de unde să ia învățătură. Omul smerit nu se înalță cu mintea, ci numai cu bucuria cea întru Mine sau cu suspinul cel pentru umilință. Un așa om îl are mereu cu el pe îngeraș. Iar Eu așa îl învăț pe omul care Mă aude, și îi spun: să ai, omule, îngerașul cu tine, să-l faci să se țină după tine precum umbra ta te însoțește în vreme de soare. Așa să-l știi tu pe îngeraș cu tine, și să-l faci să fie cu tine prin smerenia minții tale și prin fapta ta, căci vai omului care are numele mai mare decât fapta, că acela are cu el pe diavolul, iar diavolul îi strică mintea, căci semeția omului este diavol.

O, vino, omule, spre smerenia cea mântuitoare, că dacă tu îți pomenesti păcatele înaintea Mea cu izvor de lacrimi, apoi Eu mai mult nu ți le mai pomenesc, numai să vii la Mine să te vindec prin umilința ta, numai să vii la Mine să te văd și să-ți dau doctorie pentru vindecare, pentru tămăduirea de tine, omule, căci trupul trebuie pedepsit ca pe un vrăjmaș dacă el trage spre moarte, fiindcă răul începe cu cele mici ale lui până se face mare și îl doboară pe om sub el. Iar învățătura de viață este izvor de tămăduire și Eu îl vărs peste pământ ca să-i dau omului vindecare. Învățătura Mea este inger care-l îndeamnă pe om la viață, care-l scoate pe om din sine, căci cu cât omul se ascunde în sine, cu atât se măresc relele lui, și ele se învechesc în el, iar cele descoperite fug de la om, dar greu îi este omului lucrarea smereniei, lucrarea învierii. Cariul dacă rămâne în lemn, mănâncă mereu din el, dar dacă se dă deoparte coaja de pe lemn, se strică lucrarea cariului. O, așa să faci și omul, căci cel ce se închide în sine este om cu duh de mândrie, dar smerenia cea ieșită din om este izvor de tămăduire. Amin. Valul de apă mușcă din mal, mușcă mereu din el până îl cade, dar omul păcătos care se smerește ca să-l văd, acela oprește bătăile cele înspre el și le face hotar prin umilință, și răul se sfârșește și nu mai bate spre om.

Am lecții de înviere pentru toată făptura și Mă vărs cu ele în lături, numai să se aplece omul să ia din izvorul tămăduirii care curge de la Mine trecând prin grădina aceasta. O, Eu voiesc să fac curat pe pământ, dar omul nu vrea, și nu mai este învățător care să lumineze omul la minte.

Cei ce-și zic învățători de ai Mei peste oameni, de la aceia se ridică fum greu spre Mine și spre oameni, căci până nu se face foc, nu iese fum. Fuge Duhul Meu Cel Sfânt de lângă ei precum albinuțele fug de fum, precum porumbelul fuge de mizerie. Duhul Sfânt este Călăuzitorul Care-l poate purta pe om ca să-i fie omului bine, dar nu mai sunt vase purtătoare de Duh Sfânt, iar cei cu miros de fum alungă binecuvântarea de pe pământ.

Să se trezească oamenii și să-și caute tămăduirea, că Eu voiesc să fac curat pe pământ și să sădesc crini și trandafiri și busuioc, ca să-l umplu pe om de mirosul Duhului Sfânt și să iubească omul curățenia și sfințenia, și cerul pe pământ să-l iubească.

Să nu-și mai facă omul nume, că numele îl va judeca. Și să-și facă omul viață, iar viața îl va mântui. Amin. Să nu-și mai facă omul rang în numele Meu și haină pe deasupra faptelor lui rele, căci vai celui ce-i este numele mai mare decât fapta! Să-și facă omul umilință și cu ea să-și îndulcească înțelepciunea, și să plângă omul temându-se de pedeapsa păcatelor lui, și să vină să-l văd, și mai mult nu-l mai pedepsesc pe el, căci precum păcatul iese din trup spurcându-l, așa și lacrimile, tot din trup ies și îl curăță pe om. Lacrimile sunt izvor de tămăduire, și mai mult Eu nu-i mai pomenesc omului păcatele dacă vine să-l văd, dacă-i văd venirea lui la Mine. Și apoi, aducerea-aminte a păcatelor să fie temerea pentru pedeapsă, și atunci omul nu mai face altele și se tămăduiește omul, căci izvorul tămăduirii, acesta este: lacrimile care ies din om pentru spălarea vinei. Amin.

Mama Mea Fecioara aduce puteri și tămăduiri de toate neputințele de peste voi, copii ai Ierusalimului. Fiii și fiicele Ierusalimului sunt izvorul tămăduirii durerii Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, sunt tămăduirea durerii celor din cer.

O, mama Mea cea tămăduitoare peste Ierusalim! Deschide-ți brațele și cuvântul și dă-le și tu, mamă. Amin, amin, amin.

– O, Fiule tămăduitor, minunea care se ridică la cer în zilele acestea este tămăduirea venirii Tale la fii, căci aceștia Ți-au tămăduit-o. Toți Ți-au lovit-o, toți Ți-au depărtat-o ca să nu vină, dar ei Ți-au tămăduit-o și Te-au adus cu ea pe pământ la om, și aceasta este minunea pe care au făcut-o ei, cei ce Ți-au făcut cu putere venirea, și apoi Te-au primit, și de aceea vii. Vii, că ei Te-au primit. Te-au primit așa cum este să fie venirea Ta de azi și nu oricum. Venirea Ta este adevărată peste cei ce Te au pe Tine Dumnezeu adevărat. Dar noi, Fiule, voim să se întindă tămăduirea aceasta peste mulți, căci cei tămăduiți sunt vii și Te primesc și Te cunosc când vii. Cei ce au numele mai mare decât fapta, mai mare decât viața, aceia se fac mari în ei înșiși și în lături, și aceștia nu Te cunosc când vii, căci Tu celor semeți le ești potrivnic, că nu poți Tu, Cel blând, Cel umilit, Cel aplecat, Cel smerit cu inima, nu poți să stai cu cei căzuți din cer prin semeție. Noi, Fiule, pe aceia îi chemăm spre plecăciune și spre tămăduire prin smerenia care aduce lacrimi de umilință și de pocăință și de înviere, Fiule umilit. Umilința Ta cea de veci Te-a făcut Împărat a toate câte sunt, și de pe tronul umilinței Tu păstorești cu milă pe cel ce se pleacă spre Tine.

O, câtă putere de viață și de adevăr are umilința! O, și cât de puțin pot oamenii cu ea! Până și creștinii pot fără ea, până și ei n-au dat de acest gust dulce care le îmbogățește ființa și îndumnezeirea ei. Învățătura Ta este umilința Ta care dă să-l învețe pe om să iasă din sine, căci cu cât omul stă ascuns în sine, cu atât se dă mai mare ca Tine, stând împotriva Ta cu relele care se învechesc în el. O, răul pe care și-l descoperă singur omul prin temere de Dumnezeu, răul acela fuge de la om, căci teama pentru pedeapsa lui îl oprește pe om să facă răul.

Voi, cei ce auziți glas din cer! Să știți că Fiul meu le dă har celor smeriți, iar celor semeți le stă împotriva. Voi, care luați din grădina aceasta, veniți și luați, și vedeți că Fiul meu este drept și cu cei buni și cu cei răi. Izvorul tămăduirii curge peste pământ. Căutați-l și luați din el, că în urma lui vine Domnul, și va fi Domnul cu cei tămăduiți. Amin.

Iar voi, fii și fiice ale Ierusalimului, fiți tămăduitorii celor din cer, că așteptarea lor e mare. Aduceți-i la voi pe pământ, că așteptarea lor e mare. Sfințiți pământul cu cuvântul venirii Fiului

meu, că e mare așteptarea venirii Lui cu sfinții. Eu sunt mamă dulce așa cum am fost și pe pământ, dar neamul omenesc aduce amar cerului. O, cât de dulce mamă aș fi eu, nu pot să fac din amar dulce ca să-l mai pot ajuta pe omul care Îl amărăște pe Dumnezeu; nu pot, fiilor, dar pot cu toată tămăduirea peste cei dulci care alină durerea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt plânge în Tatăl și în Fiul și în sfinți și în îngeri și nu află tămăduire decât de la cei dulci care alină durerea Duhului Sfânt.

Îmi așez iubirea și mantia și mâna mea peste voi, că sunteți osteniți de truda cea pentru venirea Fiului meu cu zile de nuntă cerească pe pământ. Să se țină cu voi și după voi îngerii cu miile așa cum umbra voastră se ține lângă voi, că aveți de trudit, fiilor micuți. Tot ce am mai dulce vă dau. Am iubire mare pentru Fiul meu. V-o dau s-o aveți și voi și să-L alinați cu ea de pe pământ, că El Se uită la voi mereu, și așteaptă ca un cerșetor să puteți pentru El, să faceți milă cu El, fiilor, să aibă de la voi casă și masă și haină și apă și mângâiere, mări copii tămăduitori.

O, mulți au fost râvnitori cu viața, dar puțini din ei au fost și cu smerenia râvnitori. Lucrul vostru pentru cer este aplecarea voastră către Dumnezeu, Căruia nu Îi cereți plată și daruri și nume, ci Îi cereți tămăduirea în toate, și izbândă de la El și pentru El. Mă uit la voi că nu vă place slava. O, așa v-a zidit Fiul meu, iar voi sunteți harnici pentru El. Fericiți sunt cei umbriți de harul cel din cer, că aceia nu sunt tari prin ei, ci sunt prin harul Domnului. Amin.

Îmi așez mâna peste voi. Fiți tari, copii ai venirii Domnului. Îndulciți durerea Duhului Sfânt, Care plânge în Tatăl și în Fiul și în sfinți și în îngeri. Faceți cale bucuriilor sfinte între voi, că are Domnul casă la voi, și cină și stat la voi. Să fie hrană de o parte și de alta la masă; voi de la cer, și cerul de la voi. Mâna mea de mamă vă dă putere la lucru, căci voi sunteți trupul îngerilor care lucrează peste voi pentru gătitul zilelor Fiului Omului, Care este Fiul meu. Har vouă de la El, fiilor! Amin, amin, amin.

– O, slavă ție, mamă, slavă cerească, mamă! O, nu știe omul, mamă, nu știe că slava cea pământească îl zdrobește pe om sub ea. Slava cerească este a celor umiliți și smeriți, și niciodată nu se ține ea cu cei ce au numele mare, mai mare decât viața și fapta lor. Iată, cu aceia Eu nu pot lucra nimic mântuitor, nimic tămăduitor, nimic viu, mamă. Ce să fac Eu bun cu cei ce sunt plini de mărirea slavei deșarte înăuntrul lor și în afara lor, mamă? Aceștia dau să-și zică ai Mei, mamă, și omul pierde lumina cea adevărată din pricina aceasta. O, cât Mă doare, mamă! Mă doare, și voi strica toată munca lor, toată slava lor, că au pierdut oamenii cărarea spre Mine din pricina acestora care se îndestulează cu slava cea deșartă pe pământ, iar Noi suntem ai slavei cerești, mamă. Amin.

Mama Mea Fecioara vă dă tărie ca să îndulciți voi durerea Duhului Sfânt, Care plânge în Tatăl și în Fiul și în Duhul Sfânt, copii ai Ierusalimului. Aduceți Domnului jertfă. Aduceți Domnului mila voastră de El, fiilor. Cerul sfânt stă tot pe lângă voi ca să voiți și ca să puteți pentru Mine, și fiți trupul îngerilor, aceasta să fiți. Amin. Umilința și smerenia minții și a inimii să le puneți spre lucrul lor cu Mine pentru mângâierea Mea, că Eu întreiesc binecuvântarea Mea peste voi ca să aveți putere și spor și dreaptă socoteală și înțelepciune și căldură sufletească și credință întreagă pentru împlinirea celor două mărgăritare la care lucrați: casa și grădina întâlnirii Mele cu omul care vine la izvor ca să bea și ca să ducă cu el împărăția cerurilor și s-o așeze pe pământ din loc în loc, căci împărăția cerurilor, din om strălucește și se slăvește, numai s-o ia omul în el.

Îngerul învierii Mele este cu Mine. Hristos a înviat! vă spune el, iar voi fiți adevărați pentru Mine. Fiți adevărați precum Eu pentru voi sunt, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Amin.

Pace vouă și puteri sfinte, care să poată în voi! Amin. Am dat învățătură de tămăduire tuturor care se apleacă să ia, căci lucrarea pocăinței și a umilinței este izvorul tămăduirii în om și peste om. Nu numai cu ochii să plângă omul, că mulți plâng cu ochii, dar nu e tot plânsul plâns de tămăduire.

Învăță de la Mine, omule, ce este izvorul tămăduirii tale, și așa să faci, precum te învăț Eu; și așa să plângi, precum te învăț Eu, că adevăratul plâns este plânsul care-l tămăduiește pe om de tot răul din el, de toată depărtarea lui de Mine, și aceasta înseamnă izvorul tămăduirii care curge din om spre tămăduirea lui și a Mea. Amin, amin, amin.

07/20-04-2001